

Стихії

Марія Козиренко

I. Повітря.

Затремтіло голосом:

"Чу-у-у-є-є-є-еш!"

Надихалось моїм співом.

Пелюсток запах — де?

Завис межі віт високих.

II. Земля.

Не пускай, діво!

Народи мене краще взимку,

Щоб не так, як усім:

Виросла, зірвали...

Кому в жменю зеленого?

III. Вогонь.

До світла, до тепла —

Погрітися, осяяними бути;

Ловити з чужих очей

Оранжеві блискітки,

Щоб тільки попіл залишився.

IV. Вода.

Кому за її течією?

Кому проти?

Пам'ятаючи,

що тільки один з нас

ходив нею.